

flaas i et Bagtarrestlokale, og at ligne den ved Gabestokken er derfor helt urimeligt. I Gabestokken skulde Manden jo altid være synlig for Alle og Enhver, men her skal han staa i et indelukket Bagtarrestlokale. Forresten vil jeg sige til, at det undrer mig en hel Del, at Mindretallet kan gaa ind paa, om ikke Andet, saa dog subsidiært, at Bøien anvendes i Krigstid og paa Krigstid tilføjes. Jeg siger rent ud, at havde jeg den Opfattelse, at Bøiestrafpen var hundst, umenneskelig, uærbig, var i høi Grad forhaanende, vilde jeg ikke gaa ind paa den under nogen som helst Betingelse. Jeg siger, vore Esfolk ere ogsaa Menneker, og vore Soldater, der sendes ud for at værne Fædrelandet, ere ogsaa Menneker, saa at, naar det erede Mindretal alligevel kan gaa ind paa, at denne Straf maa anvendes i enkelte Tilfælde, giver det mig den Opfattelse, at de Herrer dog i Grunden ikke tro, at den er saa hundst og umenneskelig, som de undertiden paa staa, at den er, og det baade mundtlig og skriftlig. Nu er der jo ogsaa det at bemærke, at det Forslag, som daværende Krigsminister Haffner og Folkethingets Flertal i 1877 syntes at kunne enes om, kunde jo ikke gjenføres. Lands-thinget var imod, og en Del her i Folkethinget var ogsaa imod, og Ministeren faldt paa det Spørgsmaal. En Del af Høire ialtsald vilde dengang gaa videre; de vilde have disse Ting, jeg her har nævnet, men ønskede ogsaa desforuden Staastraffen i dette indelukkede snevre Rum, en Straf, der kunde blive meget pinefuld, hvorfor ogsaa Flertallet i Folkethinget var imod den, og mange af dem ønskede ogsaa at beholde den sorte Kofarve. Nu blev det sagt igaar af det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at den erede Ordfører stod i denne Sag og forsvarede et Standpunkt, der er tilhøire for Ministeriet Estrup. Jeg vil nærmest antage, at det var saadan en Ytring, der undslap ham i en noget ilter Stemning. Naar han bliver mere rolig i Blodet, vil han neppe tro selv, at denne Paastand er rigtig, og neppe faae Andre til at tro den. Maa jeg spørge det erede Medlem: Gaa vi ind her paa Vand og Brødsstraffen suldtud arbitrært, gaa vi ind paa Vindestrafpen i Krigstid, gaa vi ind paa Staastraf, gaa vi ind paa den sorte Kofarve osv. osv., fort sagt, gaa vi her ind paa det, som de Medlemmer, der dengang stode tilhøire for Minister Haffner, da ønskede? Enhver kan læse Forslaget igennem, det ligger for os, og svare selv: Nei, det er dog saa grumme langt derfra, saa den Paastand er i allerhøieste Grad uholdbar. Hvorledes ere vi stillede i denne Sag? Vi ere stillede saaledes, at her foreligger fra et Flertal i Folkethinget et Forslag, der har en vis Udfigt til at gaa igennem og blive til Lov, og her foreligger Vædringsforslag fra et Mindretal af den Art, at vistnok Alle ville kunne indse, at hvis de vedtages

og Folkethinget holder skarpt og bestemt paa dem og siger: Uden dem ingen Lov, saa faae vi ingen Lov nu, og jeg tror, der vil gaa ialtsald nogle Aar hen, maaste en Del, inden vi faae en Lov med dette Indhold; men hvad enten det nu er 5, 10 eller 15 Aar, vi saaledes skulle vente, inden vi kunne faae disse Ting gennemførte, saa kunne i disse Aar vore Soldater prygles med Notting og Lamp, krumsluttes og stammærkes med sort Kofarve og endog gives Lieutenanter arbitrært i Vold med Hensyn til Nottingslag. Saaledes er jo Stillingen; det skulle vi nøie lægge Mærke til. Det undrer mig derfor en Del, at det erede Mindretal kan være i den Grad imod dette Lovværk, som her har en vis Udfigt til at kunne føres igennem. Jeg vil minde om, hvad forresten ogsaa det erede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) mindede om, at netop den Gruppe her i Salen mere og stærkere end nogen Anden har kun betonet dette: Nu staa vi som et Mindretal og have kun detts Midde til vor Raadighed: en aaben og saglig Forhandling. Store Fremskridt kunne vi ingenlunde vente under de nuværende politiske Forhold. Det erede Medlem for Ribe (Bust) spode til: Erobringer kan Venstre ikke gjøre i disse Tider. Ilsaa store Fremskridt kunne vi ikke vente, men kunne vi faae Love, hvori der er Fremskridt, om de end ere smaa, naar der ikke paa andre Punkter i Loven er noget Tilbagefald, nuvel, saa bør vi tage disse Love. Men her foreligger jo saadan en Lov og det undrer mig derfor meget, at den nævnte Gruppe er imod den. Ingen kan dog negte, at her er flere meget betydelige Fremskridt paa det Bestaaende, og Ingen kan vise et eneste Punkt, hvor der er et Tilbagefald fra det Bestaaende. Det er altsaa en Lov, som vi burde tage imod. Maa, de Herrer faae nu at gjøre, som de ville; jeg stemmer med Freidighed og Glæde for en saadan ny Lov, og jeg vil slutte med at udtale, at jeg tror, at saagodisom alle baade værende og værende Soldater med samt deres Slægt og Venner Landet over ville blive glade ved et saadant Fremskridt.

H. Steffensen: Jeg har det Indtryk, at denne 3die Behandling af Straffeloven væsentligt har haft Karakteren af en Generalprøve mellem Venstregrupperne her i Thinget paa denne Sags Forhandling ude paa de kommende Valgsteder. Det skal jeg nu ikke blande mig i, og jeg skal derfor fatte mig i stor Kortbed. Der er kun et Par enkelte saglige Smaapunkter, som jeg skal tillade mig at omtale. Det første angaar Vædringsforslaget Nr. 6, nemlig om, at der kan indskydes den Bestemmelse, at Arrest i Bøien kun maa anvendes paa Menige. Det har overrasket mig lidt at se, at der er blevet gjort videre Væsen af det. Det er et Forslag, som jeg godt